

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vési? — Hvamál?
Ein spurningur, eða tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Nýggi ítróttargrein innan ÍSB:

Tær venja á rossabaki

Ítróttasamband teirra Brekaðu hevur tikið nýggja ítróttargrein upp, sum kemur limunum væl við.

Hetta er venjing á rossabaki, sum serliga fyri spastikarar er týðningarmikil, tí hetta stimbrar vøddar og likam á slíkan hátt, at tú kennir teg væl.

Tað var Jógvan (Egga) Jensen, formaður í ÍSB, sum setti seg í samband við Jóhild í Dali, barnagarðslærara, eftir at nevndin hevði tosa um ríðiskeitð fyri limunum.

— Við vælvild frá Jóhild í Dali, sum letur tvey av rossum sínum til venjingina, umframt tvey, sum verða lánt, so er eydnast at skipa fyri fyribils royndarskeiði, sum er september mánaða út.

Jóhild, sum hevur arbeitt við brekaðum á hestbaki í Danmark, umframt at hetta ikki er nýggi ítróttargrein hjá henni, hevur eisini fingið hjálp og stuðul frá Tóru Tóróddsdóttir, fysioterapeut.

Jóhild sigur, at næmingarnir, fyra í tali, hava verið ógvuliga hugaðir fyri tiltakinum, og at luttakararnir eru fegnir um rossini, bæði í ríðitíðunum, men eisini atkemba teimum eftir venjing. Hetta gevur teimum eitt náttúrligt samband við djórini, sum tey hava stóra gleði av.

Tóra Tóróddsdóttir, sigur, at henda ítróttargrein hevur stóran týðning fyri tey brekaðu, — her serliga fyri tey spastisku brekini, tí ríðini á rossi, við teimum ristingum sum eru tá rossið gongur, minkar um stivleikan og skapar javnvág millum heila og kropslutir hjá tí brekaða.

— Hetta ger, at tann brekaði kennir seg væl kropsliga, men ikki minst hevur ríðskeiðið týðning, tí tann brekaði sleppur út í náttúruna á øðrvisi hátt enn vanligt. Mong av teimum eru ikki von at sleppa út fyri dyr, uttan so at onkur hjálpur teimum, men her kunnu tey sjálvi avgerða ferðina, og hvønn veg tey skulu fara.

Egga Jensen og fyrireikarnir fyri royndartiltakinum eru øll hugaði fyri at halda fram til várs. Hetta ikki minst tí luttakararnir eru fegnir um tiltakið, og eru vörnir góðir við rossini.

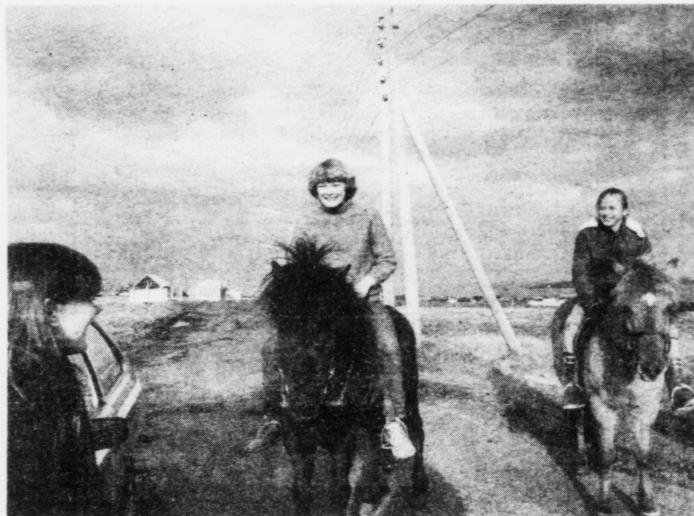
Jóhild sigur: — Hóast ríðivenjingin sálarliga og líkamliga er komin luttakarnum serstakliga væl við, so eru umstøðurnar fyri at gera stórri tiltøk ikki so góðar.

Tó at okkum tørvar eina ríðihøll, har umstøðurnar hjá luttakarnum eru betur fyri at vera um rossini, — geva fóður og kemba teimum, so er hetta tiltak-

ið avgjørt nakað sum gagnar tí einstaka, og sum er ógvuliga áhugavert at arbeiða við.

Vit vita um nógv, sum annars vildu havt gott av slíkum venjingum, so vónandi verður hildið fram til várs, sigur Jóhild at enda.

Orð og mynd
Dagny Joensen

— Hvát siga tit gentir... er nú ikki nóg mikið fyri hesu ferð?
— Góða, slepp okkum bara ein lítlan túr afturat...

Óli í Aarstovu

Johnsigurd skal einki leggja í um hann ikki dugir at siga Gemayel. — Gemayel dugir helst heldur ikki at siga Johnsigurd.

— * —

Jóhild í Dali og Kristina Næss halda tað vera hugnaligt og heilsuótandi, at sita á rossabaki. Vanliga verður vant í ein tíma í senn. Stundir skulu eisini vera til prát og hugna

ENDUR
hvítyggj
fyri gangandi

Ása, mamman, liggur sjúk og bíðar eftir Peeri —

— Harra Gud, kemur hann ikki skjótt, fer tíðin at knappast!